

4. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนด้านแร่ (Mineral Investment : Terms and Conditions)

4.1 นโยบายด้านแร่

เพื่อเป็นการสนับสนุน ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนจากในและต่างประเทศในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ในวันที่ 20 มีนาคม 1996 สภาแห่งชาติของประเทศได้ลงมติรับรองกฎหมายแร่ และภายใต้พื้นฐานนี้ กระทรวงที่เกี่ยวข้องได้มีการออกกฎหมายต่อเนื่องเพื่อเป็นสนับสนุนกฎหมายแร่ สร้างระบบที่เป็นระเบียบในการกำกับ ดูแลการดำเนินการด้านแร่ กฎหมายแร่ได้เอื้ออำนวยให้กับนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนท้องถิ่น ซึ่งเป็นการดึงดูดการลงทุนจากหลายภาคอุตสาหกรรมเข้ามาสู่กิจการด้านแร่นโยบายด้านแร่พื้นฐานของประเทศที่กำหนดในกฎหมายแร่รวมถึง

- ทรัพยากรแร่ในแผ่นดิน เกาะแก่ง ผิวน้ำ ทะเล รวมทั้งพื้นที่เศรษฐกิจและไหล่ทวีปของประเทศเป็นของประชาชนและจัดการอย่างเป็นธรรมโดยรัฐ
- รัฐเป็นผู้ลงทุนและทำการสำรวจแร่ชั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและความรู้ด้านวิทยาศาสตร์สำหรับการวางแผนและการกำหนดนโยบายด้านแร่แห่งชาติ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ กระตุ้นภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศในการให้ความร่วมมือในด้านการสำรวจแร่
- รัฐสนับสนุนส่งเสริมการลงทุนในการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ให้สิทธิและอำนวยความสะดวกเป็นพิเศษสำหรับการทำเหมืองแร่ในพื้นที่ทุรกันดาร ให้สิทธิพิเศษสำหรับโครงการที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าต่อเศรษฐกิจและสังคม
- รัฐปกป้องสิทธิความเป็นเจ้าของของเงินทุน ทรัพย์สิน ผลประโยชน์ขององค์กรและภาคเอกชนในด้านแร่ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายแร่และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- รัฐจะเป็นผู้สร้างเงื่อนไขที่เหมาะสมให้กับรัฐวิสาหกิจให้มีบทบาทเป็นผู้นำในการทำเหมืองและการแต่งแร่ที่สำคัญของประเทศ
- รัฐจะเป็นผู้บริหาร ปกป้อง แบ่งปัน การใช้ทรัพยากรแร่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล พร้อมทั้งการปกป้องสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง ให้หลักประกันด้านการป้องกันประเทศ ความมั่นคงปลอดภัย ความปลอดภัยของแรงงานตลอดจนอาชีวอนามัยของกิจการด้านแร่
- รัฐปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนท้องถิ่นในพื้นที่ที่มีการทำเหมืองแร่และการแต่งแร่

รัฐบาลได้มีการศึกษาการปรับปรุงนโยบายด้านแร่อย่างใกล้ชิด ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อต้องการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่อย่างจริงจัง ภายหลังจากมีการประกาศใช้กฎหมายแร่ในปี 1998 กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดสัมมนาเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อปรับปรุงกฎหมายแร่ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้เอง รัฐจึงได้มีการประกาศใช้กฎกระทรวงที่ 76/2000/ND-CP ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2000 แทนกฎหมายฉบับเก่า 68/CP ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 1996 บทบัญญัติในพระราชกฤษฎีกานี้ได้มีการขยายความ ปรับปรุงเนื้อหาสาระเพื่อให้สอดคล้องกับ

ความต้องการของนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ กรมธรณีวิทยาและแร่ (Department of Geology and Minerals of Vietnam) ได้รับการโอนย้ายให้เข้าไปสังกัดกับกระทรวงที่จัดตั้งขึ้นใหม่ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Ministry of Natural Resources and Environment, MONRE) กรมธรณีและแร่ก็ได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมกฎหมายแร่ ร่างกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งให้สภาอนุมัติ ทั้งนี้เป็นไปตามแผนงานการปรับปรุงกฎหมายปี 2005 รายละเอียดของการปรับปรุงกำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณา อย่างไรก็ตาม เนื้อหาสาระจะมุ่งเน้นไปยังการส่งเสริมการลงทุนกับการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแลของภาครัฐ

4.2 สาระสำคัญของกฎหมายแร่และกฎระเบียบต่างๆ

รัฐธรรมนูญของประเทศปี 1992 มาตราที่ 17 กำหนดว่า พื้นดิน ป่าไม้ แม่น้ำ ทะเลสาบ ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรแร่ ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าเป็นสมบัติของชาตินั้นประชาชนทุกคนเป็นเจ้าของ หลังจากประกาศใช้รัฐธรรมนูญปี 1992 แล้ว ก็ได้มีการประกาศใช้กฎหมายปิโตรเลียมปี 1993 กฎหมายแร่ปี 1996 กฎหมายทรัพยากรน้ำปี 1998

4.2.1 สาระสำคัญของกฎหมายด้านแร่

- ให้หลักประกันว่าทุกคนในประเทศเป็นเจ้าของทรัพยากรแร่
- ให้สิทธิแก่รัฐในการบริหารจัดการทรัพยากรแร่และกิจกรรมด้านแร่
- กำหนดสิทธิและเงื่อนไขของรัฐวิสาหกิจทั้งในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่นในด้านทรัพยากรแร่
- กำหนดความรับผิดชอบในการป้องกันและการใช้ทรัพยากรแร่ของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
- กระตุ้นให้มีการลงทุนพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่
- กำหนดสิทธิและเงื่อนไขของภาคเอกชนในการดำเนินการด้านแร่ พร้อมทั้งหน้าที่ที่กระทำได้และไม่สามารถกระทำได้

4.2.2 กฎระเบียบเหมืองแร่ (Mining Regulations)

เนื้อหาสาระที่สำคัญๆ ของกฎระเบียบตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ 76/2000-ND-CP ของกระทรวงอุตสาหกรรม และประกาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ 06/2003/QD-BTNMT มีดังนี้

1) ใบอนุญาตด้านแร่

องค์กรและส่วนบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการด้านแร่จะรวมถึง องค์กรภาครัฐที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายรัฐวิสาหกิจ องค์กรตามกฎหมายบริษัท กฎหมายสหกรณ์ และอื่นๆ ที่ได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนโดยภาครัฐ และรวมถึงบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย องค์กรต่างประเทศ บุคคล หรือองค์กรร่วมลงทุนซึ่งมีชาวต่างชาติเป็นผู้ร่วมลงทุนตามที่ระบุไว้ในกฎหมายการลงทุนของต่างชาติในประเทศเวียดนาม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ออกใบอนุญาตดังต่อไปนี้

- ใบอนุญาตสำรวจแร่เบื้องต้น (Mineral Prospecting License)
- ใบอนุญาตเจาะสำรวจแร่ (Mineral Exploration License)
- ประทานบัตรเหมืองแร่และใบอนุญาตแต่งแร่ (Mineral Mining License and Mineral Processing License) ยกเว้นใบอนุญาตทำเหมืองแร่และแต่งแร่ที่ออกโดยคณะกรรมการประชาชนจังหวัดหรือเมือง (People Committee's of Provinces or Cities)
- ประทานบัตรเหมืองแร่และแต่งแร่สำหรับแร่ที่ใช้ในการก่อสร้างที่อนุญาตให้กับบริษัทต่างชาติหรือบริษัทร่วมลงทุนของต่างชาติ

2) สาระสำคัญของใบอนุญาตด้านแร่

- ใบอนุญาตการสำรวจแร่เบื้องต้นมีอายุไม่เกิน 12 เดือนและไม่มีสิทธิเฉพาะตัวและไม่สามารถโอนสิทธิได้ พื้นที่ขออนุญาตไม่เกิน 2,000 ตารางกิโลเมตร หากพื้นที่เกิน 100 ตารางกิโลเมตร สามารถต่อใบอนุญาตได้ 1 ครั้งแต่ไม่เกิน 12 เดือน
- ใบอนุญาตเจาะสำรวจแร่มีอายุไม่เกิน 24 เดือน และสามารถต่ออายุได้หลายครั้งแต่ไม่เกิน 24 เดือน และสามารถออกใบอนุญาตใหม่ได้ ผู้ถือใบอนุญาตมีสิทธิพิเศษในการขออนุญาตทำเหมืองแร่ และมีสิทธิในการแต่งแร่ที่ได้มาจากการทำเหมืองในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตโดยไม่ต้องขออนุญาตแต่งแรีก่อน และมีสิทธิในการสำรวจแร่เพิ่มเติมในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตทำเหมืองแร่ ผู้ถือใบอนุญาตมีสิทธิคืนพื้นที่ทั้งหมดหรือบางส่วนได้
- นักลงทุนสามารถถือครองใบอนุญาตหลายใบได้ แต่ไม่เกิน 5 ใบอนุญาต และพื้นที่ทั้งหมดจะต้องไม่เกิน 5 เท่าของพื้นที่ที่สามารถอนุญาตได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดแร่
- เพื่อเป็นการต่อใบอนุญาตเจาะสำรวจแร่ ผู้ถือใบอนุญาตจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตได้ครบถ้วน และการต่อใบอนุญาตทุกครั้ง ผู้ถือใบอนุญาตจะต้องคืนพื้นที่อย่างน้อย 30% ของพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต
- พื้นที่อนุญาตสำหรับการสำรวจแร่โลหะมีค่า (ทองคำ เงิน ทองคำขาว) แร่มีค่า (เพชร มรกต ทับทิม ไพลีน) จะไม่เกิน 100 ตารางกิโลเมตร
- พื้นที่อนุญาตสำหรับการสำรวจแร่ถ่านหิน แร่โลหะ (ยกเว้นโลหะมีค่า) แร่โอโลหะ (ยกเว้นวัสดุก่อสร้าง) ในแผ่นดินใหญ่ ทั้งที่มีพื้นผิวน้ำหรือไม่มีก็ตาม จะไม่เกิน 200 ตารางกิโลเมตร
- พื้นที่อนุญาตสำหรับการสำรวจแร่ตามไหล่ทวีป จะไม่เกิน 500 ตารางกิโลเมตร
- พื้นที่อนุญาตสำหรับการสำรวจแร่ที่ใช้เป็นวัสดุก่อสร้างในแผ่นดินใหญ่ ทั้งที่มีพื้นผิวน้ำหรือไม่มีก็ตาม จะไม่เกิน 10 ตารางกิโลเมตร
- พื้นที่อนุญาตสำหรับการสำรวจน้ำแร่ธรรมชาติและน้ำร้อน จะไม่เกิน 20 ตารางกิโลเมตร
- ประทานบัตรเหมืองแร่จะมีอายุไม่เกิน 30 ปี และสามารถต่ออายุได้หลายครั้ง แต่ไม่เกิน 20 ปี ผู้ถือใบอนุญาตสามารถคืนใบอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วนได้
- ใบอนุญาตแต่งแร่ อายุของใบอนุญาตแต่งแร่ขึ้นอยู่กับการศึกษาความเป็นไปได้ของการแต่งแร่ ผู้ถือใบอนุญาตสามารถโอนสิทธิใบอนุญาตได้

- สำหรับนักลงทุนต่างประเทศ ประธานบัตรเมืองแร่และใบอนุญาตแต่งแร่จะได้รับพร้อมกับใบอนุญาตลงทุนตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ในกฎหมายส่งเสริมการลงทุน ใบอนุญาตการลงทุนที่ออกให้บริษัทต่างชาติหรือชาวต่างชาติหรือการร่วมลงทุนกับต่างชาติสำหรับโครงการเมืองแร่จะครอบคลุมตั้งแต่การสำรวจ การทำเมืองแร่และการแต่งแร่
- ชาวเวียดนามที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศ เมื่อลงทุนในประเทศสามารถมีสิทธิที่จะเลือกใช้กฎหมายส่งเสริมการลงทุนของต่างชาติหรือกฎหมายส่งเสริมการลงทุนของประเทศ

3) การยื่นขอใบอนุญาตสำรวจแร่เบื้องต้น

ประกอบด้วย

- ใบคำร้องของใบอนุญาต (แบบฟอร์ม หมายเลข 01) พร้อมทั้งสำเนาแผนที่ที่จะทำการสำรวจจำนวน 4 ชุด ขอบเขตพื้นที่จะเป็นตารางสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 1X1 ตารางกิโลเมตรในแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วนไม่น้อยกว่า 1:100,000 ตามแผนที่ของประเทศระบบพิกัดฉาก
- ข้อเสนอโครงการสำรวจแร่ซึ่งต้องระบุรายละเอียดทางธรณีวิทยา ชนิดแร่ วิธีการและปริมาณงาน เวลาที่ใช้ ตารางการทำงานและค่าใช้จ่าย ตลอดจนแหล่งเงินทุน

4) การยื่นขอใบอนุญาตเจาะสำรวจแร่

ประกอบด้วย

- ใบขออนุญาตเจาะสำรวจแร่ (แบบฟอร์ม หมายเลข 05)
- ข้อเสนอโครงการสำรวจแร่ตามที่ระบุไว้ในกฎระเบียบ พร้อมทั้งสำเนาแผนที่ที่จะทำการสำรวจในแผนที่ภูมิประเทศระบบพิกัดฉาก จำนวน 4 ฉบับ โดยมีเงื่อนไขดังนี้
 - ก. ขอบเขตของพื้นที่สำรวจเท่ากับ 1 ตารางกิโลเมตรหรือมากกว่าจะต้องกำหนดในแผนที่มาตราส่วน 1: 50,000 (แบบฟอร์มหมายเลข 06)
 - ข. ขอบเขตของพื้นที่สำรวจน้อยกว่า 1 ตารางกิโลเมตรจะต้องกำหนดในแผนที่มาตราส่วน 1: 5,000 (แบบฟอร์มหมายเลข 06a)
- สำเนาเอกสารและรับรองโดยกรมทะเบียนการค้าแสดงสถานะว่าเป็นบริษัทท้องถิ่น หรือ สำเนาและรับรองสำเนาใบอนุญาตลงทุนว่าเป็นบริษัทต่างชาติหรือบริษัทร่วมลงทุนกับบริษัทต่างชาติ

5) การยื่นขอใบอนุญาตทำเมืองแร่

ประกอบด้วย

- ใบขออนุญาตทำเมืองแร่ (แบบฟอร์มหมายเลข 12 หรือ 12a) พร้อมทั้งสำเนาพื้นที่ที่จะทำเมืองแร่ในแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน 1:2,500 จำนวน 4 ชุด (แบบฟอร์มหมายเลข 13 หรือ 13a)
- รายงานผลการสำรวจแร่ที่ได้รับอนุญาตและปริมาณแร่สำรองจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้
- รายงานการศึกษาความเป็นไปได้ในการทำเมืองแร่จากหน่วยงานที่เชื่อถือได้

- รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือหนังสือรับรองมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากภาครัฐตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกฎหมายสิ่งแวดล้อม
- สำเนารับรองหนังสือแสดงสถานะของบริษัทว่าเป็นบริษัทท้องถิ่นหรือสำเนารับรองใบอนุญาตการลงทุนว่าเป็นบริษัทต่างชาติหรือบริษัทร่วมลงทุนกับบริษัทต่างชาติ

6) การยื่นขอใบอนุญาตแต่งแร่

ประกอบด้วย

- คำขอใบอนุญาตแต่งแร่ (แบบฟอร์มหมายเลข 19)
- รายงานศึกษาความเป็นไปได้ในการแต่งแร่พร้อมทั้งลายเซ็นต์ผู้รับรอง
- สำเนารับรองหนังสือแสดงสถานะของบริษัทว่าเป็นบริษัทท้องถิ่นหรือสำเนารับรองใบอนุญาตการลงทุนว่าเป็นบริษัทต่างชาติหรือบริษัทร่วมลงทุนกับบริษัทต่างชาติ
- รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือหนังสือรับรองมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากภาครัฐตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกฎหมายสิ่งแวดล้อม

7) กระบวนการออกใบอนุญาต

- กรมทรัพยากรธรณีและแร่เป็นหน่วยงานรับและประเมินเอกสารคำขอใบอนุญาตต่างๆ และส่งต่อไปยังกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป
- สำหรับเอกสารคำขอใบอนุญาตของบริษัทต่างชาติหรือบริษัทร่วมลงทุนของต่างชาติ กรมฯ จะใช้เวลาในการพิจารณาเป็นระยะเวลาไม่เกิน 60 วัน (ยกเว้นระยะเวลาที่ใช้ในการปรึกษาหารือ ขอความคิดเห็นกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง) แล้วส่งต่อไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจอนุมัติใบอนุญาต
- ภายในระยะเวลาไม่เกิน 7 วัน หน่วยงานที่มีอำนาจในการอนุมัติจะทำการพิจารณาและตัดสินใจในการอนุมัติหรือไม่อนุมัติใบอนุญาตนั้นๆแล้วส่งกลับไปยังกรมฯ

4.2.3 สารสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมเมืองแร่

การออกกฎหมายปกป้องสิ่งแวดล้อม (Law on Environmental Protection) ในปี 1993 และกฎหมายแร่ปี 1996 ทำให้ทุกกิจกรรมเหมืองแร่จะต้องดำเนินการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Audit) หรือจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

การจัดทำรายงานผลกระทบฯ จะต้องดำเนินการพร้อมกับการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ และก่อนการเริ่มการทำเหมือง รายงานฯนี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ขึ้นอยู่กับขนาดของเหมือง คือ EIA และ รายงานประเมินสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับมาตรฐานที่ทางราชการกำหนด (Registration Report) ในกรณีที่ขนาดการผลิตของเหมืองมากกว่า 100,000 ต.บ.เมตร/ปี (ของแข็ง) จะต้องจัดทำรายงาน EIA ส่วนขนาดกำลังการผลิตของเหมืองต่ำกว่านี้ จะเป็นการจัดทำรายงานประเมินฯเท่านั้น ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการง่ายกว่า EIA

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการอนุมัติ EIA คือ National Environmental Agency (Ministry of National Resources and Environment) ส่วนรายงานประเมินฯ นั้น หน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมส่วนท้องถิ่นเป็นผู้อนุมัติ

4.3 ภาษีและค่าธรรมเนียมด้านแร่ (Mining Taxes and Fees)

4.3.1 ค่าธรรมเนียมการสำรวจแร่ขั้นต้นและการเจาะสำรวจแร่

ค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตสำรวจแร่เบื้องต้นและขั้นเจาะสำรวจถูกกำหนดโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ค่าธรรมเนียมในการต่อใบอนุญาตจะคำนวณโดยการหารค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตด้วยเวลาที่ได้รับอนุญาตและคูณด้วยเวลาที่ไต่การต่อใบอนุญาต

สำหรับค่าธรรมเนียมในการเจาะสำรวจแร่ของผู้ขออนุญาตคนเดียวในพื้นที่นั้นๆ จะคำนวณตามพื้นที่และเวลาที่ได้รับอนุญาตดังนี้

- ปีที่หนึ่ง 300,000 ดอลลาร์ต่อตารางกิโลเมตร
- ปีที่สอง 400,000 ดอลลาร์ต่อตารางกิโลเมตร
- ปีที่สาม 550,000 ดอลลาร์ต่อตารางกิโลเมตร
- ตั้งแต่ปีที่สี่ 700,000 ดอลลาร์ต่อตารางกิโลเมตร

ค่าธรรมเนียมดังกล่าวข้างต้นจะไม่ใช้กับใบอนุญาตสำรวจแร่ในกรณีที่ยาใบอนุญาตมีอายุไม่ถึง 12 เดือน และไม่มีผลบังคับใช้การสำรวจแร่ในพื้นที่ที่ได้รับใบอนุญาตทำเหมืองแร่

4.3.2 ค่าภาคหลวง

ราคาแร่สำหรับชำระค่าภาคหลวงคือราคาขายต่อหน่วยของแร่ในพื้นที่ทำเหมืองแร่ ในกรณีที่แร่ไม่มีราคาซื้อขายเป็นเกณฑ์ รัฐจะกำหนดราคาเพื่อชำระค่าภาคหลวง สำหรับราคาขายน้ำจากแหล่งธรรมชาติสำหรับการผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อประเมินค่าภาคหลวงจะประเมินจากราคาขายไฟฟ้า

สำหรับโครงการที่มีสิทธิพิเศษตามที่ระบุไว้ในกฎหมายส่งเสริมการลงทุนในประเทศและในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หากเป็นการทำเหมืองแร่หรือแต่งแร่ (ยกเว้นก๊าซธรรมชาติและน้ำมัน) จะได้รับการลดหย่อนค่าภาคหลวง 50% สำหรับการดำเนินงานใน 3 ปีแรก สำหรับโครงการต่อเนื่องจะได้รับการลดหย่อนค่าภาคหลวงนับตั้งแต่กฎหมายว่าด้วยการลดหย่อนค่าภาคหลวงมีผลบังคับใช้

บริษัทหรือบุคคลด้านเหมืองแร่ที่ประสบปัญหาจากภัยธรรมชาติ สงคราม อุบัติเหตุที่ไม่คาดคิด ซึ่งทำให้เกิดการสูญเสียทรัพยากรแร่ที่ต้องชำระภาษี จะได้รับการตรวจสอบเพื่อทำการยกเว้นหรือลดหย่อนค่าภาคหลวงนั้น ในกรณีที่มีการชำระแล้ว ก็จะได้รับเงินคืนหรือหักลดหย่อนในครั้งต่อไป

ตารางที่ 2 อัตราค่าภาคหลวงแร่

(ออกตามความในกฎกระทรวงที่ 68/1998/ND-CP ลงวันที่ 3 กันยายน 2541)

ที่	กลุ่มและชนิดของแร่	อัตราค่าภาคหลวงแร่ (%)
1	Metallic minerals	
1.1	Ferrous metal minerals (iron ore, manganese, titanium)	2
1.2	Non ferrous metal minerals:	
	- Placer gold	2
	- Native gold	3
	- Rare earth	4
	- Platinum, tin, tungsten, silver, antimony.	5
	- Lead, zinc, aluminum bauxite, copper, nickel, cobalt, molybdenum, mercury, magnesium, vanadium.	3
	- Other non-ferrous metal minerals	2
2	Non-metallic minerals (except natural thermo-mineral waters attributed in group 7)	
2.1	Non - metal minerals used as common construction materials:	
	- Earth extracted for filling and embankment	1
	- Other non - metal minerals used as common building materials (stones, sand, gravel, brick clay...)	2
2.2	Non-metallic mineral used as high grade construction material (granite, dolomite, fire clay, quartzite,...)	3
2.3	Non metallic minerals used in industrial production (pyrite, apatite, phosphorite, kaolin, mica, technical quartz, limestone for producing lime and cement, glass sand, etc.).	4
2.4	Coal:	
	- Underground mined anthracite	1
	- Open pit mined anthracite	2
	- Lignite, cooking coal	3
	- Other coals	2
2.5	Precious stones:	
	a) Diamond, ruby, sapphire, emerald, alexandrite, black precious opal.	8
	b) Azurite, rhodonite, pyrope, beryl, spinel, topaz, crystalline quartz (of blue purple, green yellow, orange colors), chrysolite, precious opal (of white, red colors), feldspar, turquoise, nephrite	5
	c) Other precious stones	3

2.6	Other non-metallic minerals	2
3	Natural water	
3.1	Natural mineral water, bottled and canned natural pure water	4
3.2	Natural water used for hydropower generation	2
3.3	Natural water exploited for production industries (except for those provided for in points 1 and 2):	
	a) Used as main or secondary raw material forming a part of the product	3
	b) Used in general to serve the production (industrial sanitation, cooling, making vapor, etc.)	1
	c) Natural water used for producing clean water, used to serve agriculture, forestry, salt production and other natural water exploited by dug wells, drilled wells for domestic activities	0
3.4	Natural water exploited for other purposes other than provided for in points 1, 2 and 3	0

ที่มา : Department of Geology and Minerals of Vietnam

4.4 หน่วยงานภาครัฐด้านแร่

ประกอบด้วยหน่วยงานหลักๆ ดังนี้

4.4.1 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Ministry of Natural Resources and Environment)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจหน้าที่ในการในการบริหารจัดการทรัพยากรที่ดิน น้ำ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรแร่ อุตุนิยมวิทยา การสำรวจและการจัดทำแผนที่ทั่วประเทศ รวมทั้งการบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจในสังกัดของกระทรวง ในส่วนของทรัพยากรแร่ นั้น อำนาจหน้าที่จะรวมถึง การร่างกฎ ระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ การออก การต่ออายุ การเพิกถอนใบอนุญาต

4.4.2 กรมธรณีวิทยาและแร่ (Department of Geology and Minerals of Vietnam)

กรมธรณีวิทยาและแร่ของเวียดนามเป็นหน่วยงานที่ขึ้นกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่หลักในการจัดการเกี่ยวกับธรณีวิทยาและแหล่งทรัพยากรแร่ ซึ่งรวมถึงการสำรวจพื้นฐาน การทำวิจัยและงานด้านวิชาการเกี่ยวกับงานด้านธรณีวิทยา แหล่งแร่และกิจกรรมเกี่ยวกับแร่ (การสำรวจแร่ การเจาะสำรวจ การทำเหมืองและการแต่งแร่) การจัดทำแผนการพัฒนาทรัพยากรแร่ การออก การต่อและการเพิกถอนใบอนุญาตต่างๆ ที่เกี่ยวกับแร่

4.4.3 ที่อยู่

Department of Geology and Minerals of Vietnam

6 Pham Ngu Lao, Ha Noi, Vietnam

Tel : 84-48-260674

Fax : 84-48-254734

E-mail : gsv@bdvn.vnmail.vndnet